

[Aksel Møller.]

betroet den høje Regering en ansvarsfuld Opgave, som vil kræve alle dens Kræfter. Mit Parti vil som Opposition vide, at ogsaa til Oppositionens Rolle hører Ansvar, Ansvar over for de Anskuelse, vi er valgt paa; Ansvar over for det Land, som vi gerne alle sammen vil tjene. Hvor langt vi paa vore Anskuelse Grund kan komme Regeringen i Møde, er det endnu for tidligt at dømme om. Mest afhænger det vel, naar alt kommer til alt, af, hvilken Vej den højtærede Statsminister vil følge. Ved en tidligere Lejlighed har jeg fra denne Talerstol mindet ham om, at selv om han kunde bringe Kommunismen et Nederlag, vilde han dog ikke kunne lukke Øjnene for dens Eksistens. Jeg gratulerer ham og hele det danske Folk til det kommunistiske Partis Nederlag. Jeg anser Kommunismen for en af de frygteligste Farer. Det, som vi i disse Dage ser ske i Frankrig, det, som vi har set Europa over af sociale Uroligheder, det, som vi har hørt om Knægtelse af den frie Tanke, det, vi har oplevet af Henrettelser, af Forjagelse af Befrielsestidens store Navne, alt dette er Motiv nok til at ønske Danmark til Lykke med den 28. Oktober. Men de er her dog, og mindst af alle kan den højtærede Statsminister føle sig sikret mod deres Revanche.

Det er vel bl. a. derfor, at der endnu hviler en saadan Uklarhed over den Regeringspolitik, som forleden skulde have været proklameret, men som ikke formaaede at befri sig fra Forbeholdenes Svøb. Jeg sagde dengang, at jeg ikke troede, at Socialdemokratiet var regeringsdygtigt under disse Vilkaar. Det vil vise sig, om jeg faar Ret. Den højtærede Statsminister staar ved en Korsvej. Hvilken Vej han vælger, er endnu ganske uvist. Gør han venstre om, maa han søge sin Støtte blandt sine og det danske Samfunds Omstyrtere; gør han højre om, vil han kunne regne med Ro til at udføre Dagens Gerning. Den konservative Rigsdagsgruppe vil i saa Fald inden for sine Synspunkters Ramme søge at imødekomme den højtærede Statsministers Opfordring til Samarbejde. Vejen til at føre en Folkepolitik er ikke lukket, og vi vil ikke afskære os fra at yde vor Medvirken dertil. En Folkepolitik stiller i Dag Krav af en anden Karakter, end den gjorde i Trediverne. Nye, store sociale Fremstød beror først og fremmest paa, om vi formaar at genrejse vort Eksistensgrundlag. I bedste Forstand er det en forebyggende Socialpolitik, som nu skal føres. Det vil sige, at alt det, som kan føre ud i en varig Ødelæggelse af Levemulighederne her i Lan-

det, Inflationen med dens Prisstigninger, Storforsbruget med Valutamangel, Importnedgang og til sidst Arbejdsløshed i sit Følge — alt det maa modarbejdes med de Midler, som er til vor Raadighed.

Først naar vi igennem mere Arbejde, større Sparsommelighed, voksende Initiativ og øget Dygtighed har genopbygget Landet, kan vi igen fortsætte Tredivernes Gerning hen imod Skabelsen af Folkehjemmet Danmark.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Folketingsmand Steen har meddelt mig, at han ønsker til Ministeren for Handel, Industri og Søfart at stille det Spørgsmaal, om det ikke nu, da Benzinen er frigivet til Kørsel inden for bestemte Omraader, ogsaa vil være muligt at tildele de Husholdninger, som kun har Komfur og ikke Gas eller Elektricitet, et Antal Liter Petroleum.

Spørgsmaalet vil blive optaget paa Dagsordenen for Tingets førstkommande Spørgetid.

Folketingets næste Møde holdes i Morgen, Fredag den 5. December, Kl. 13 med følgende Dagsorden:

Fortsættelse af første Behandling af:

Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1. April 1948 til 31. Marts 1949.

Mødet hævet Kl. 16⁵.

9. Møde.

Fredag den 5. December Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Dags Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at forelægge:

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 284 af 16. Juni 1945 om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 123 af 8. Juni 1912 om Værnepligt med senere Ændringer, jfr. Lov Nr. 640 af 30. December 1946.